

Winter

De blaadjes zijn van de bomen, de natuur is in rust. De zon gaat steeds eerder onder en komt steeds later op. Winter is de tijd van afsterven, van dood, van stilte in afwachting van....

In vroeger tijden was men in afwachting van de terugkeer van het licht bij de winter zonnewende rond 22 december en het lengen van de dagen daarna.

In onze tijd met elektrisch licht en verwarming is dit alles veel minder voelbaar. En toch, wij zijn ook natuur en het wisselen van de seizoenen heeft wel degelijk invloed op ons.

Veel planten komen in de winter letterlijk tot inkeer, alle uiterlijkheid is weg, alleen de wortel blijft bestaan. Het is een periode van rust, nodig om in de lente weer te groeien en vervolgens te bloeien en vrucht te dragen. Het is een cyclus, die ook in processen in een mensenleven goed te herkennen is. In die zin biedt een winterperiode uitgelezen kansen voor rust, inkeer en bezinning.

Vraag je eens af:

- In welk seizoen bevind ik mezelf op dit moment in mijn leven; winter (rust), lente (groei), zomer (bloei), herfst (vrucht)?
- Is er voldoende winter in mijn leven, laat ik genoeg afsterven om ruimte te maken voor nieuwe groei, neem ik voldoende rust om nieuwe groei mogelijk te maken?
- Wat in mij verlangt ernaar om in de lente boven de grond te komen?

Stilte hoort bij de winter.

Een bijdrage van Carla Taks

Meditatie voor de maand december 2009.

U kunt terug naar het vorige scherm met behulp van de terugknop van uw browser.